



מקור המאמר בזהר פרשת וישלה דף קעא ע"ב
כל פעולות הצדיק הם לשם שמים

וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים עַד
גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (שמות
(ד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוּהוּ לְאֵל אֲחֵר כִּי יִי קָנָא שְׂמוֹ. וְכִי
יַעֲקֹב דָּאִיהוּ שְׁלִימָא דְאֲבָהֶן דְּאֲתַבְרִיר חוּלְקָא
שְׁלִימָתָא לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִיהוּ אֲתַקְרִיב לְגַבִּיּוּ
יְתִיר, (ס"א וְאֲשִׁתְּלִים לְעִילָא וְלִתְתָא) הֵיךְ סָגִיד לִיָּה לְהַהוּא
רָשָׁע דְּעֵשׂוֹ דָּאִיהוּ בְּסִטְרָא דְאֵל אֲחֵר, וּמֵאֵן דְּסָגִיד
לִיָּה סָגִיד לְאֵל אֲחֵר. אִי תִימָא בְּגִין דְּאָמְרוּ תַעֲלָא
בְּעַדְנֵיהּ סָגִיד לִיָּה, לָאוּ הָכִי. דְּהָא עֵשׂוֹ כְּאֵל אֲחֵר
הָוֵה, וַיַּעֲקֹב לֹא יִסְגֹּד לְהַהוּא סִטְרָא וְלְהַהוּא חוּלְקָא
כָּלֵל.

(פֶּתַח רַבִּי אַבְא וְאָמַר) אֶלָּא כְּתִיב, (שְׁמוֹאֵל א כה) וְאָמַרְתֶּם כֹּה
לְחֵי וְאֲתָה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ
שָׁלוֹם. וְהָא אֲתָמַר דְּאָסִיר (ד"א ל"ג לִיָּה) לְאֶקְדוּמֵי לְהוּ
שָׁלֵם לְרִשְׁיַעֲיָא, וְכִיּוֹן דְּאָסִיר הֵיכִי אֲשַׁכְחָנָא דְדוֹד
אָמַר הֵאֵי קָרָא לְנַבְל, אֶלָּא הָא אוּקְמוּהָ (שְׁמוֹת כג ב)
דְּלְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאֲמַר, בְּגִין לְקַשְׂרָא לִיָּה לְחֵי.
וְחָשִׁיב נָבַל דְּעִלִּיָּה קָאֲמַר.

וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ
אֶרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ
עַד אָחִיו. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח
וְאָמַר, (שמות לד) כִּי לֹא
תִשְׁתַּחֲוּהוּ לְאֵל אֲחֵר כִּי הִ'
קָנָא שְׂמוֹ. וְכִי יַעֲקֹב, שְׁהוּא
בְּחִיר הָאָבוֹת, שְׁנִבְחַר חֶלֶק
שָׁלֵם לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְהוּא הִתְקַרַּב אֵלָיו יוֹתֵר [ס"א
וּנְשָׁלֵם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה], אִיךְ
הִשְׁתַּחֲוּהוּ לְאוֹתוֹ עֵשׂוֹ הָרָשָׁע
שְׁהוּא בְּצַד שֶׁל אֵל אֲחֵר, וּמִי
שְׁסוּגֵד לוֹ - סוּגֵד לְאֵל אֲחֵר?
אִם תֵּאמַר מִשׁוּם שְׁאָמְרוּ,
שׁוֹעֵל בְּשַׁעֲתוֹ הִשְׁתַּחֲוּהוּ לוֹ -
לֹא כֹּף, שְׁהָרִי עֵשׂוֹ כְּמוֹ אֵל
אֲחֵר הָיָה, וַיַּעֲקֹב לֹא יִשְׁתַּחֲוּהוּ
לְאוֹתוֹ צַד וּלְאוֹתוֹ חֶלֶק כָּלֵל.

[פֶּתַח רַבִּי אַבְא וְאָמַר], אֶלָּא כְּתוּב
(שְׁמוֹאֵל-א כה) וְאָמַרְתֶּם כֹּה לְחֵי
וְאֲתָה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם
וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם. וְהָרִי
נִתְבָּאָר שְׁאָסוּר [לו] לְהַקְדִּים
שָׁלוֹם לְרִשְׁעִים, וְכִיּוֹן
שְׁאָסוּר, אִיךְ מְצָאֵנוּ שְׁדוּד
אָמַר פְּסוּק זֶה לְנַבְל? אֶלָּא הָרִי פְּרִשׁוּהָ שְׁאָמַר לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּדִּי לְקַשֵּׁר אוֹתוֹ לְחֵי,
וְחָשִׁיב נָבַל שְׁעֵלִיו אָמַר.

כְּמוֹ זֶה (בראשית מז) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה, וְכִי אֵל בְּנֵו הוּא הַשְׁתַּחֲוָה? אֵלָּא לְמַקּוֹם הַשְּׂכִינָה פָּרַע וְהַשְׁתַּחֲוָה, אִף כָּאן וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מַה זֶה וְהוּא? זֶו שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה שְׁהִיתָה הוֹלֶכֶת לְפָנָיו [פָּרַע], וְזוּהִי שְׁמִירָה עֲלִיוֹנָה. כִּיּוֹן שְׂרָאָה יַעֲקֹב, אָמַר, הִנֵּה זְמַן לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁהִיָּה הוֹלֶךְ עִמּוֹ.

כְּמוֹ זֶה (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה, וְכִי לְגַבֵּי דְבָרִיה סָגִיד. אֵלָּא לְאַתְרֵיה דְשְׂכִינְתָא קָא פָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הִכָּא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְהוּא אֵלָּא קַמֵּיה (פָּרַע), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסָגִידָא לְגַבֵּיה דְקָדְשָא בְרוּךְ הוּא דְהוּא אֵזִל קַמֵּיה.

כְּמוֹ זֶה (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה, וְכִי לְגַבֵּי דְבָרִיה סָגִיד. אֵלָּא לְאַתְרֵיה דְשְׂכִינְתָא קָא פָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הִכָּא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְהוּא אֵלָּא קַמֵּיה (פָּרַע), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסָגִידָא לְגַבֵּיה דְקָדְשָא בְרוּךְ הוּא דְהוּא אֵזִל קַמֵּיה.

כְּמוֹ זֶה (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה, וְכִי לְגַבֵּי דְבָרִיה סָגִיד. אֵלָּא לְאַתְרֵיה דְשְׂכִינְתָא קָא פָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הִכָּא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְהוּא אֵלָּא קַמֵּיה (פָּרַע), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסָגִידָא לְגַבֵּיה דְקָדְשָא בְרוּךְ הוּא דְהוּא אֵזִל קַמֵּיה.

כְּמוֹ זֶה (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה, וְכִי לְגַבֵּי דְבָרִיה סָגִיד. אֵלָּא לְאַתְרֵיה דְשְׂכִינְתָא קָא פָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הִכָּא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְהוּא אֵלָּא קַמֵּיה (פָּרַע), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסָגִידָא לְגַבֵּיה דְקָדְשָא בְרוּךְ הוּא דְהוּא אֵזִל קַמֵּיה.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 106)

– פָּרַק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אִמִּירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

פֶּטַח הַמִּשְׁךְ

וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא קְדִישָא (פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא דָף קַבְדִּי): כְּבָר הִבִּיא וְאָמַר דְעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וּבַתְּקוּנִים (דָּף מ') אִיתָא: וּבְדָרָא בְּתַרְאֵי בְּסוּף יוֹמֵיָא בְּגִינְיָה וּקְרַאתֶם דְרוּר בְּאַרְצֵי וְכוּ'.